

AMNEZIE

Corneliu Sofronie

Or matinal . Trec gr bit spre serviciu, când cineva m interpelez :

- Auzi, me tere... Asta-i strada Turturele?
- Nu!.. Asta-i strada Vulturi!
- Vulturi? E ti sigur?
- Sigur!
- Drace! P i eu de ce sparg aici?

i, privind mai atent, observai c are în mân un târn cop cu care sparge asfaltul...

- Probabil, îi zic, aici ai treab !
- La dracu! Eu trebuie s sparg pe Turturele!
- Atunci du-te i sparge pe Turturele.
- Aaa... cum s mai sparg pe Turturele când eu deja am spart aici!? Mie cine-mi pl te te!?
- Întreprinderea... patronul...
- Întreprinderea, întreprinderea, dar vorba e, de ce am spart eu aici, când trebuia s sparg pe Turturele? De ce?
- Nu tiu!
- Me tere, nu te f ! Pari b iat de tept, cu coal , a a c nu te f !
- Poate c stai prost cu memoria!
- Nu ine! C io la coal , la istorie am avut numa' note de... ce note am avut, c nu mai tiu?
- Nici eu!
- Vezi? i mai zici c io n-am memorie! Nici dumneata nu ai!
- Poate c ai b ut, a a, un p h rel!
- Adic -s beat?
- Nu chiar! Doar...
- La dracu! Io când îs beat sparg numa-n cas !

Între timp câ iva locatari de pe strada Vulturi au ie it la ferestre.

- Jenic , se adreseaz o colocatar so ului, de ce sparge omul sta asfaltul, c n-au nici o lun de când l-au f cut?
- Las -l, drag , s sparg , ce treab avem noi cu el? Mai bine p ze te aragazul, s nu dea laptele-n foc!

În timp ce mă îndepărtez, aud în spatele meu o voce, adresându-se celor de la ferestre: „Hei, me tere!... De ce sparg eu aici?”